

благовѣрному сыну его, обладающу всѣми Благороды, и при Патріарсѣ Игнатіи Благаромъ зачеся и съвершился тетраевангель сїй потъщеніемъ и ѹѣнож пресвяттера Драгане, писаныи же сѧть въ цариградѣ Трѣновѣ. . . .⁽³⁵⁾.

« Пѣтый патріархъ Тѣрновскій въ Синодика е бѣлѣженъ Макарій. Шестыи — Іоакимъ III. За първя отъ тѣзи двамата ёще нѣмамы нѣкои указанія, освѣнѣ името; а за другыя само толкозъ знаймы, че той, като са намѣрвалъ по 1283 г. въ Ц/радѣ, молилъ И-ра Андроника Палеолога да освободи Светослава, Тертерова сынъ, който бѣлъ заложникъ по-напредъ въ Никея, сetenѣ въ Византія. А по-подиръ, въ 1294 г. по заповѣдь на сѫщыя Светославъ, Іоакимъ III бѣлъ хвъренъ отъ една канара въ Тѣрново за предателство и тайны сношениія съ Татарапѣ, които били нахълтали тогази въ Добруджа.

« Другыи патріарси са споменуватъ въ Синодика по този редъ: Дороѳей, Романъ, Феодосій I, Іоанникій I, Симеонъ, Феодосій II, Іоанникій II и Евѳимій. Отъ тѣхъ нынъ са спирамы токо на послѣднія, който отъ сичкытъ най-много е оставилъ за себѣ си паметъ у потомството.

§ 59. Евѳимій, поелѣдній бѣлгарскій патріархъ въ Тѣрново до 1392 г. ⁽³⁶⁾.

Евѳимій са слави не само като добъръ пастырь, полагай душъ свої за овцы, споредъ евангелиста, но и като учень списатель въ своето време.

(35) Русский единъ пѫтешественникъ во Европейс. турція — В. Ив. Григоровичъ бѣлъ видѣлъ туй Евангеліе у бывшія австрійскій консулъ въ Солунъ, Михановичъ. — Константина Техъ царувалъ отъ 1265—1277. г.

(36) Глед. у Каролева и Палаузова.